

REPUBLIKA E KOSOVËS - REPUBLIKA KOSOVO - REPUBLIC OF KOSOVO

**GJYKATA KUSHTETUESE
USTAVNI SUD
CONSTITUTIONAL COURT**

Priština, dana 14. oktobra 2024. godine
Ref. br:RK 2556/24

REŠENJE O NEPRIHVATLJIVOSTI

u

slučaju br. KI143/24

Podnosilac

Shemsedin Zumeri

**Ocena ustavnosti presude Pml. b. 220/2024 od 12. aprila 2024. godine
Vrhovnog suda Kosova**

USTAVNI SUD REPUBLIKE KOSOVO

u sastavu:

Gresa Caka-Nimani, predsednica
Selvete Gërxhaliu-Krasniqi, sutkinja
Bajram Ljatifi, sudija
Safet Hoxha, sudija
Radomir Laban, sudija
Remzije Istrefi-Peci, sutkinja
Nexhmi Rexhepi, sudija
Enver Peci, sudija i
Jeton Bytyqi, sudija

Podnosilac zahteva

1. Zahtev je podneo Shemsedin Zumeri sa prebivalištem u Gnjilanu (u daljem tekstu: podnosilac zahteva), koga zastupa g. Gazmend Zumberi, advokat iz opštine Gnjilane.

Osporena odluka

2. Podnosilac zahteva osporava ustavnost presude [Pml. br. 220/2024] od 12. aprila 2024. godine Vrhovnog suda Kosova (u daljem tekstu: Vrhovni sud) u vezi sa rešenjem [PN. br. 1604/2023] od 29. decembra 2023. godine Apelacionog suda Kosova (u daljem tekstu: Apelacioni sud) i rešenjem [PKR. br. 3/2021] od 9. novembra 2023. godine Osnovnog suda u Gnjilanu (u daljem tekstu: Osnovni sud).

Predmetna stvar

3. Predmetna stvar je ocena ustavnosti osporene presude, kojom se navodi da su podnosiocu zahteva povredena prava i osnovne slobode, zagarantovane članom 31. [Pravo na pravično i nepristrasno suđenje] Ustava Republike Kosovo (u daljem tekstu: Ustav) u vezi sa članom 6. (Pravo na pravično suđenje) i članom 4 (Pravo da se ne bude dvaput suđen ili kažnjen u istoj stvari) Protokola br. 7 Evropske konvencije o ljudskim pravima (u daljem tekstu: EKLJP).

Pravni osnov

4. Zahtev je zasnovan na stavovima 1 i 7, člana 113. [Jurisdikcija i ovlašćene strane] Ustava, članovima 22. (Procesuiranje podnesaka) i 47. (Individualni zahtevi) Zakona br. 03/L-121 o Ustavnom sudu Republike Kosovo (u daljem tekstu: Zakon) i pravilu 25 (Podnošenje zahteva i odgovora) Poslovnika o radu Ustavnog suda Republike Kosovo (u daljem tekstu: Poslovnik).

Postupak pred Ustavnim sudom

5. Dana 4. jula 2024. godine, podnosilac zahteva je podneo zahtev preko pošte koji je Ustavni sud Republike Kosovo (u daljem tekstu: Sud) primio 8. jula 2024. godine.
6. Dana 15. jula 2024. godine, predsednica Suda je, odlukom [br. GJR.KI143/24], imenovala sudiju Jetona Bytyqija za sudiju izvestioca i odlukom [br. KSH.KI143/24] Veće za razmatranje, sastavljeno od sudija: Bajram Ljatifi (predsedavajući), Remzije Istrefi-Peci i Nexhmi Rexhepi (članovi).
7. Dana 24. jula 2024. godine, Sud je obavestio zastupnika podnosioca zahteva o registraciji zahteva i tražio od njega da u roku od 15 (petnaest) dana od dana prijema dopisa podnese Sudu punomoćje za zastupanje potpisano od strane podnosioca zahteva.
8. Dana 14. avgusta 2024. godine, zastupnik podnosioca zahteva je podneo Sudu punomoćje za zastupanje.
9. Dana 15. avgusta 2024. godine, Sud je obavestio Vrhovni sud o registraciji zahteva i dostavio im je kopiju zahteva.
10. Dana 1. oktobra 2024. godine, Veće za razmatranje je razmotrilo izveštaj sudije izvestioca i jednoglasno iznelo preporuku Sudu o neprihvatljivosti zahteva.

Pregled činjenica

Postupak u vezi sa kaznom podnosioca zahteva za krivično delo

11. Iz spisa predmeta proizilazi da je presudom [PKR. br. 03/2021] od 16. aprila 2021. godine Osnovnog suda u Gnjilanu-Departman za teška krivična dela, podnosilac zahteva oglašen krivim za izvršenje krivičnog dela neovlašćena kupovina, posedovanje, stavljanje u promet i prodaja opojnih droga, psihotropskih supstanci ili sličnog iz člana 273. stav 1.

Krivičnog zakonika Republike Kosovo (u daljem tekstu: KZRK), i osuđen na kaznu zatvora u vremenskom trajanju od 4 (četiri) godine i 8 (osam) meseci i novčanom kaznom u iznosu od 6.000 evra (šest hiljada evra). U kaznu zatvora, podnosiocu zahteva je uračunato i vreme provedeno u pritvoru od 24. novembra 2018. godine do 11. januara 2019. godine. Gore navedenu presudu Osnovnog suda je potvrdio Apelacioni sud presudom [PAKR br. 215/2021] od 19. oktobra 2021. godine.

Postupak u vezi sa zahtevom za preispitivanje krivičnog postupka

12. Dana 16. oktobra 2023. godine, podnosilac zahteva je podneo zahtev za preispitivanje krivičnog postupka okončanog presudom [PKR. br. 03/2021] od 16. aprila 2021. godine Osnovnog suda u Gnjilanu-Departman za teška krivična dela, sa obrazloženjem da su otkrivene činjenice koje će zajedno sa prethodnim dokazima verovatno opravdati nevinost osuđenog ili blažu kaznu. U ovom zahtevu je takođe naglašeno da u sudskom postupku protiv njega ni jednim dokazom nije utvrđena činjenica da je isti imao nameru da kupuje, poseduje, prodaje ili stavlja u promet opojnu drogu, već naprotiv, gore navedeni nije ni znao šta se nalazi u torbi pronađenoj u njegovoj kući i da nije znao ni za jedno od obeležja krivičnog dela. Takođe, podnosilac zahteva je naglasio da se pretresno veće za donošenje odluke o oglašenju krivim zasnovalo na neprihvatljivim dokazima, te da samo dokazi da je torba pronađena u njegovoj kući ne utvrđuje činjenicu da je isti znao šta ona sadrži. Stoga je predložio sudu da (i) dozvoli preispitivanje krivičnog postupka; (ii) obustavi izvršenje kazne; i (iii) zakaže sudsku raspravu.
13. Dana 1. novembra 2023. godine, Osnovno tužilaštvo u Gnjilanu-Departman za teška krivična dela je dopisom [PP.I. br. 251/2018] tražilo da se odbije zahtev podnosioca za preispitivanje krivičnog postupka okončanog pravosnažnom presudom [PKR. br. 3/2021] od 16. aprila 2021. godine, jer isti nije izneo nove činjenice ili dokaze koji sami za sebe ili u vezi sa drugim dokazima mogu opravdati izricanje blaže kazne za podnosioca zahteva a još manje da opravdaju njegovu nevinost.
14. Dana 9. novembra 2023. godine, Osnovni sud je rešenjem [PKR. br. 3/2021] odbio zahtev podnosioca za preispitivanje krivičnog postupka, sa obrazloženjem da (i) ne postoje zakonski razlozi za preispitivanje krivičnog postupka, pošto podnosilac zahteva nije predočio nikakav konkretan dokaz koji bi opravdao njegovu nevinost; (ii) nisu održivi ni žalbeni navodi osuđenog da je presuda o njegovoj kazni zasnovana na neprihvatljivim dokazima za donošenje odluke o proglašenju krivim.
15. Protiv gore navedenog rešenja Osnovnog suda, podnosilac zahteva je uložio žalbu Apelacionom sudu, navodeći da su, između ostalog, Osnovnom sudu dostavili dovoljno činjenica da je presuda kojom je oglašen krivim nezakonita i da se pretresno veće pozivalo na neprihvatljivim dokazima kada je odlučivao o njegovoj kazni.
16. Dana 8. decembra 2023. godine, Apelaciono tužilaštvo je, podneskom [PPN/I. br. 593/2023], predložilo da se odbije, kao neosnovana, žalba podnosioca zahteva.
17. Dana 29. decembra 2023. godine, Apelacioni sud je, rešenjem [PN. br. 1604/2023], odbio, kao neosnovanu, žalbu podnosioca zahteva, dok je potvrdio rešenje [PKR. br. 3/2021] od 9. novembra 2023. godine Osnovnog suda, podržavajući obrazloženje Osnovnog suda.
18. Dana 26. marta 2024. godine, podnosilac zahteva je protiv gore navedenog rešenja Osnovnog suda i Apelacionog suda podneo zahtev za zaštitu zakonitosti Vrhovnom sudu, navodeći, između ostalog, da se Osnovni sud u slučaju njegove osude pozivao samo na jednom materijalnom dokazu i zanemario neke druge materijalne dokaze, dok Osnovni sud i Apelacioni sud, prilikom razmatranja njegovog zahteva za preispitivanje krivičnog

postupka, nisu naložili praćenje predloženih dokaza radi utvrđivanja navoda podnosioca zahteva.

19. Dana 3. aprila 2024. godine, Kancelarija Glavnog državnog tužioca je dopisom [KMLP.II. br. 124/2024] predložila da se zahtev za zaštitu zakonitosti odbije, kao neosnovan.
20. Dana 12. aprila 2024. godine, Vrhovni sud je, presudom [Pml. br. 2 20/2024], odbio, kao neosnovan, zahtev za zaštitu zakonitosti podnosioca podnet protiv rešenja [PKR. br. 3/2021] od 9. novembra 2023. godine Osnovnog suda i rešenja [PN. br. 1604/2023] od 29. decembra 2023. godine Apelacionog suda, sa obrazloženjem da nije podnet predlog za neki novi dokaz koji bi opravdao preispitivanje krivičnog postupka, jer odredba tačke 1.3 stava 1 člana 423. (Ponavljanje krivičnog postupka završenog pravosnažnom presudom) Zakonika o krivičnom postupku (u daljem tekstu: ZKP) omogućava preispitivanje krivičnog postupka ako se *“iznesu nove činjenice ili se podnesu novi dokazi koji sami za sebe ili u vezi sa ranijim dokazima mogu opravdati nevinost osuđenog ili do osude po blažoj krivičnoj odredbi”*.

Navodi podnosioca

21. Podnosilac zahteva navodi da su osporene odluke donete kršeći mu ustavna prava i osnovne slobode, konkretno član 31. [Pravo na pravično i nepristrasno suđenje] Ustava u vezi sa članom 6. (Pravo na pravično suđenje) EKLJP-a i članom 4 Protokola br. 7 (Pravo da se ne bude dvaput suđen ili kažnjen u istoj stvari) EKLJP-a.
22. Podnosilac zahteva pred Sudom pokreće navod prema kojem ističe da na osnovu krivično procesnog zakonodavstva, kao i krivično procesne prakse, smatra da pored nalaza Vrhovnog suda u zahtevu za preispitivanje krivičnog postupak u korist osuđenog, između ostalog, kao razlog za njegovo puštanje na slobodu, mogu se istaći odlučne činjenice koje pokazuju da delo nije krivično delo ili da postoje okolnosti koje isključuju njegovu krivičnu odgovornost prema članu 25. (Stvarna zabluda) KZRK-a.
23. Podnosilac zahteva takođe navodi da ne postoje zakonski razlozi da se preispitivanje odbije u slučajevima kada su evidentni suštinski nedostaci kojima se krši osuđujuća presuda, a u njegovom slučaju kada je bilo evidentno da uopšte nisu izvedeni odlučni dokazi - Daktiloskopija iz veštačenja Instituta za sudsku medicinu, a sa druge strane, ni jedan dokaz nije dokazao subjektivne elemente izvršioca krivičnog dela.
24. Isti takođe naglašava da na osnovu krivično procesnog zakonodavstva, osnov za preispitivanje u korist osuđenog mogu biti odlučne činjenice, koje su razlog za isključenje krivične odgovornosti i to je pravo koje se garantuje svakom osuđenom tačkom 1.3 stava 1 člana 423. ZKP-a, a shodno tome i članom 31. Ustava u vezi sa članom 6. EKLJP-a i članom 4 stava 2 Protokola br. 7 EKLJP-a.
25. Na kraju, podnosilac zahteva traži od Suda da: (i) proglasi zahtev prihvatljivim; (ii) da utvrdi da osporene odluke nisu u skladu sa članom 31. Ustava, članom 6. EKLJP-a i članom 4 Protokola br. 7 Evropske konvencije o ljudskim pravima; (iii) proglasi iste ništavim; i (iv) vrati stvar na presuđivanje Osnovnom sudu u Gnjilanu.

Relevantne ustavne i zakonske odredbe

Ustav Republike Kosovo

Član 31

[Pravo na pravično i nepristrasno suđenje]

“1. Svakom se garantuje jednaka zaštita prava pred sudom, ostalim državnim organima i nosiocima javnih.

2. Svako ima pravo na javno, nepristrasno i pravično razmatranje odluka o pravima i obavezama ili za bilo koje krivično gonjenje koje je pokrenuto protiv njega/nje, u razumnom roku, od strane nezavisnog i nepristrasnog, zakonom ustanovljenog, suda.

3. Suđenje je javno, osim u slučajevima kada sud, iz posebnih razloga, smatra da je isključivanje štampe ili javnosti, u korist pravde, ako bi njihovo prisustvo moglo naškoditi javnom redu ili nacionalnoj sigurnosti, interesima maloletnika, ili zaštiti privatnog života stranaka u postupku, na zakonom propisan način.

4. Svako ko je optužen za krivično delo ima pravo da ispituje prisutne svedoke i da zahteva obavezno pojavljivanje svedoka, veštaka i ostalih lica, koja mogu razjasniti činjenice.

5. Svako ko je optužen za krivično delo će se smatrati nevinim, sve dok se ne dokaže njegova/njena krivica, u saglasnosti sa zakonom.

6. Besplatna pravna pomoć će se omogućiti svim licima koja za to nemaju dovoljno sredstava, ako je takva pomoć neophodna za obezbeđivanje efikasnog pristupa pravdi. 7. Sudski postupci koji se odnose na maloletnike se regulišu zakonom, poštujući posebne uredbe i procedure za maloletnike”.

Evropska konvencija o ljudskim pravima

Član 6

(Pravo na pravično suđenje)

„1. Prilikom utvrđivanja građanskih prava i obaveza ili osnovanosti bilo kakve krivične optužbe protiv njega, svako ima pravo na pravično suđenje i javnu raspravu u razumnom roku pred nezavisnim i nepristrasnim, zakonom ustanovljenim sudom. Presuda se izriče javno, ali se novinari i javnost mogu isključiti s čitavog ili jednog dela suđenja u interesu morala, javnog reda ili nacionalne sigurnosti u demokratskom društvu, kada to nalažu interesi maloletnika ili zaštite privatnog života strana u sporu, ili kada to sud smatra izričito neophodnim zato što bi u posebnim okolnostima publicitet mogao naneti štetu interesima pravde.
[...]"

Protokol br. 7 Evropske konvencije o ljudskim pravima

Član 4

(Pravo da se ne bude dvaput suđen ili kažnjen u istoj stvari)

1. Nikome se ne sme ponovo suditi, niti se sme ponovo kazniti u krivičnom postupku u nadležnosti iste države za delo zbog koga je već bio pravomoćno oslobođen ili osuđen u skladu sa zakonom i krivičnim postupkom te države.
2. Odredbe prethodnog stava ne sprečavaju ponovno otvaranje predmeta u skladu sa zakonom i krivičnim postupkom određene države ako postoje dokazi o novim ili novootkrivenim činjenicama, ili ako je u prethodnom postupku došlo do bitne povrede koja je mogla uticati na ishod predmeta.
3. Ovaj član se ne može derogirati na osnovu člana 15. Konvencije.

Zakonik br. 04/L-123 o krivičnom postupku

Član 419

Opšte odredbe

“Krivični postupak koji je završen pravosnažnim rešenjem ili pravosnažnom presudom može se ponoviti na zahtev ovlašćenog lica samo u slučajevima i pod uslovima propisanim u ovom zakoniku”.

Član 423 **Ponovno pokretanje krivičnog postupka obustavljenog pravosnažnom presudom**

“1. Krivični postupak završen pravosnažnom presudom može se ponoviti samo ako:
1.1. se dokaže da je presuda zasnovana na lažnoj ispravi ili na lažnom iskazu svedoka, veštaka ili tumača;
1.2. se dokaže da je do presude došlo usled krivičnog dela sudije, ili lica koje je preduzimalo dokazne radnje;
1.3. se iznosu nove činjenice ili se podnesu novi dokazi koji sami za sebe ili u vezi sa ranijim dokazima mogu dovesti do odbijanja optužbe, oslobađanja od optužbe ili do osude po blažim krivičnim odredbama;
1.4. ako je za isto delo više puta suđeno licu ili ako je više lica osuđeno za isto delo koje je moglo učiniti samo jedno lice, ili neka od njih; ili
1.5. ako se u slučaju osude za produženo krivično delo, ili za drugo krivično delo koje po zakonu obuhvata više istovrsnih ili raznovrsnih radnji iznesu nove činjenice ili podnesu novi dokazi koji ukazuju da nije učinilo radnju koja je obuhvaćena krivičnim delom iz osude, a postojanje ovih činjenica bi bitno uticalo na odmeravanje kazne.
[...]”

Ocena prihvatljivosti zahteva

26. Sud prvo ocenjuje da li je podnosilac zahteva ispunio uslove prihvatljivosti koji su utvrđeni Ustavom, propisani Zakonom i dalje predviđeni Poslovníkom.
27. U tom smislu, Sud se poziva na stavove 1. i 7. člana 113. [Jurisdikcija i ovlašćene strane] Ustava, koji propisuju:

“1. Ustavni sud odlučuje samo u slučajevima koje su ovlašćene strane podnele sudu na zakonit način.
[...]”

7. Pojedinci mogu da pokrenu postupak ako su njihova prava i slobode koje im garantuje ovaj Ustav prekršena od strane javnih organa, ali samo kada su iscrpeli sva ostala pravna sredstva, regulisanim zakonom”.

28. Sud se dalje poziva na članove 47. (Individualni zahtevi), 48. (Tačnost podneska) i 49. (Rokovi) Zakona, koji propisuju:

Član 47 **(Individualni zahtevi)**

“1. Svaka osoba ima pravo da od Ustavnog suda zatraži pravnu zaštitu ukoliko smatra da njena Ustavom zagarantovana prava i slobode krši neki javni organ.
2. Osoba može da podnese pomenuti podnesak samo nakon što su iscrpljena sva ostala zakonom određena pravna sredstva”.

Član 48 **(Tačnost podneska)**

Podnosilac podneska je dužan da jasno naglasi to koja prava i slobode sumu povređena i koji je konkretan akt javnog organa koji podnosilac želi da ospori.

Član 49

(Rokovi)

„Podnesak se podnosi u roku od 4 meseci. Rok počinje od dana kada je podnosilac primio sudsku odluku [...]”.

29. Što se tiče ispunjenja ovih uslova, Sud utvrđuje da je podnosilac zahteva ovlašćena strana, koja osporava akt javnog organa, odnosno presudu [Pml. br. 220/2024] od 12. aprila 2024. godine Vrhovnog suda, nakon što je iscrpeo sva pravna sredstva propisana zakonom. Podnosilac zahteva je takođe naglasio osnovna prava i slobode za koje navodi da su mu povređene, u skladu sa zahtevima člana 48. Zakona i podneo je zahtev u skladu sa rokovima propisanim u članu 49. Zakona.
30. Pored toga, Sud razmatra da li je podnosilac zahteva ispunio uslove prihvatljivosti propisane u pravilu 34 (Kriterijumi prihvatljivosti), odnosno u stavu (2) pravila 34 Poslovnika, koje propisuje:

Pravilo 34

(Kriterijumi prihvatljivosti)

„(1) Sud može smatrati zahtev prihvatljivim:

[...]

(d) Ako zahtev tacno razjašnjava i adekvatno iznosi činjenice i navode o povredi ustavnih prava ili odredbi.

[...]

(2) Sud može smatrati zahtev neprihvatljivim ako je zahtev očigledno neosnovan kada podnosilac/teljka zahteva nije dovoljno dokazao/la i potkrepio/la svoju tvrdnju”.

[...]

(3) Sud može smatrati zahtev neprihvatljivim ako je ispunjen jedan od sledećih uslova:

[...]

(b) Zahtev nije ratione materiae u skladu sa Ustavom;

31. S tim u vezi, Sud prvo primećuje da su u vezi sa slučajem podnosioca zahteva, sprovedena 2 (dva) postupka:
- (i) krivični postupak kojim je podnosilac zahteva presudom [PKR. br. 03/2021] Osnovnog suda u Gnjilanu-Departman za teška krivična dela od 16. aprila 2021. godine oglašen krivim za krivično delo neovlašćena kupovina, posedovanje, stavljanje u promet i prodaja opojnih droga, psihotropnih supstanci ili sličnog, koju je potvrdio i Apelacioni sud; i
- (ii) postupak za preispitivanje gore navedenog krivičnog postupka, koji je kulminirao presudom [Pml. br. 220/2024] od 12. aprila 2024. godine Vrhovnog suda, kojom je odbijen zahtev podnosioca za zaštitu zakonitosti protiv rešenja [PN. br. 1604/2023] od 29. decembra 2023. godine Apelacionog suda i rešenja [PKR. br. 3/2021] od 9. novembra 2023. godine Osnovnog suda.
32. Podnosilac zahteva osporava pred Sudom samo drugi postupak, odnosno postupak za preispitivanje krivičnog postupka, osporavajući presudu [Pml. br. 220/2024] od 12. aprila 2024. godine Vrhovnog suda, navodeći da je ista doneta u suprotnosti sa članom 31. Ustava, članom 6. EKLJP-a i članom 4. Protokola br. 7 EKLJP-a.
- (i) **Navodi u vezi sa povredom prava na pravično suđenje zagarantovano članom 6 . EKLJP-a**

33. U tom smislu i na početku, Sud podseća da u pogledu preispitivanja krivičnog postupka, podnosilac zahteva navodi da ne postoje pravni razlozi da se odbije preispitivanje krivičnog postupka, jer su u njegovom slučaju utvrđeni suštinski nedostaci u postupku kojim je oglašen krivim i uopšte nisu izvedeni odlučni dokazi, kao što je daktiloskopija iz veštačenja Instituta za sudsku medicinu. Isti takođe naglašava da na osnovu krivično procesnog zakonodavstva, osnov za preispitivanje u korist osuđenog mogu biti odlučne činjenice koje su razlog za isključenje krivične odgovornosti.
34. S tim u vezi, Sud primećuje da su u vezi sa zahtevom za preispitivanje krivičnog postupka, koji je podneo podnosilac zahteva, redovni sudovi odlučili da ga odbiju. Sud ističe da redovni sudovi u postupku po zahtevu za preispitivanje krivičnog postupka odlučuju samo o tome da li zahtev za preispitivanje krivičnog postupka ispunjava procesne uslove za njegovo usvajanje, a ne o „*bilo kojoj optužnici*“ podnosioca zahteva u smislu prava na pravično suđenje iz člana 31. Ustava i člana 6. EKLJP-a (vidi, slučajeve Suda: [KI63/21](#), podnosilac zahteva: *Hysen Metahysa*, rešenje o neprihvatljivosti od 11. novembra 2021. godine, stav 72; i [KI34/23](#), podnosilac zahteva: *Veton Sylva*, rešenje o neprihvatljivosti od 29. avgusta 2023. godine, stav 4; vidi takođe slučajeve Evropskog suda za ljudska prava: [Bochan protiv Ukrajine, \(br. 2\)](#), br. 22251/08, presuda od 5. februara 2015. godine, stav 44, i [Moreira Ferreira protiv Portugalije \(br. 2\)](#), br. 19867/12, presuda od 11. jula 2017. godine, stavovi 60-61).
35. Pored toga, Sud podseća na svoju sudsku praksu i na praksu Evropskog suda za ljudska prava (u daljem tekstu: ESLJP), koja utvrđuje da član 6. EKLJP-a nije primenljiv u postupcima za ponavljanje bilo kog slučaja, i to iz razloga što, osoba čija je kazna postala pravosnažna, i koja podnese zahtev da se ponovo pokrene njen slučaj, nije „*optužena za krivično delo*“ u smislu člana 6. EKLJP-a (vidi, slučaj ESLJP-a: [Fischer protiv Austrije](#), br. 27569/02, odluka o prihvatljivosti od 6. maja 2003. godine; vidi i slučaj Suda: [KI34/23](#), gore citiran, stav 49).
36. Sud, upravo uzimajući u obzir ovaj navod podnosioca zahteva u kontekstu procesnih garancija člana 31. Ustava i člana 6. EKLJP-a, utvrđuje da se pomenuti sudski postupak na kojem podnosilac zahteva zasniva svoje žalbene navode odnosio samo na ocenu ispunjenosti procesnih uslova koje zahtev za preispitivanje krivičnog postupka mora da ispunjava da bi bio prihvatljiv, pa bi se slučaj ponovo otvorio za razmatranje i ocenu u ponovnom postupku.
37. Stoga, Sud, uzimajući u obzir sadržaj sudskog postupka u kojem je podnosilac zahteva zasnovao svoje žalbene navode o povredi člana 31. Ustava u vezi sa članom 6. EKLJP-a, podseća na sudsku praksu ESLJP-a i svoju sudsku praksu, prema kojoj se član 31. Ustava i član 6. EKLJP-a ne primenjuju na zahteve za preispitivanje ili ponavljanje postupka (vidi, slučajeve Suda: [KI07/17](#), podnosilac zahteva: *Pashk Mirashi*, rešenje o neprihvatljivosti od 12. juna 2017. godine, stav 64; [KI80/15](#), [KI81/15](#) i [KI82/15](#), podnosilac zahteva: *Rrahim Hoxha*, rešenje o neprihvatljivosti od 27. decembra 2016. godine, stav 31; [KI167/22](#), podnosilac zahteva: *Fatos Kakeli*, rešenje o neprihvatljivosti od 23. marta 2023. godine, stav 63; [KI34/23](#), gore citiran, stav 52; vidi i slučajeve ESLJP-a: [Oberschlick protiv Austrije](#), br. 23727/94, rešenje o neprihvatljivosti od 21. marta 1994. godine, [Dowsett protiv Ujedinjenog Kraljestva](#), br. 8559/08, rešenje o neprihvatljivosti od 4. januara 2011. godine).
38. Shodno tome, Sud smatra da se navodi podnosioca zahteva u vezi sa sudskim postupkom sprovedenim od strane sudova po njegovom zahtevu za preispitivanje postupka proglašavaju neprihvatljivim, jer nisu *ratione materiae* u skladu sa Ustavom, kao što je propisano u stavu 7, člana 113. Ustava i pravilu 34 (3) (b) Poslovnika.

(ii) Navodi u vezi sa povredom člana 4 Protokola br. 7 EKLJP-a

39. Sud i u vezi sa povredom člana 4, Protokola br. 7 EKLJP-a, razmatra da li je podnosilac zahteva ispunio uslove prihvatljivosti propisane u pravilu 34 (Kriterijumi prihvatljivosti) Poslovnika. Stav 2, pravila 34. Poslovnika utvrđuje uslove na osnovu kojih Sud može da razmatra zahtev, uključujući uslov da zahtev nije očigledno neosnovan.
40. Sud prvo naglašava da gore navedeno pravilo, zasnovano na sudskoj praksi ESLJP-a i sudskoj praksi Suda, omogućava poslednje navedenom da proglaši zahteve neprihvatljivim iz razloga koji se odnose na meritum slučaja. Tačnije, na osnovu ovog pravila, Sud može zahtev proglašiti neprihvatljivim na osnovu i nakon ocene njegovog merituma, odnosno ako oceni da je sadržaj zahteva očigledno neosnovan na ustavnim osnovama, kako je definisano u stavu (2) pravila 34 Poslovnika. Na osnovu sudske prakse ESLJP-a, ali i Suda, zahtev se može proglašiti neprihvatljivim kao „*očigledno neosnovan*“ u celini ili samo u odnosu na određeni navod koji zahtev može sadržati. S tim u vezi, tačnije je nazivati ih „*očigledno neosnovanim navodima*“. Poslednje navedeni se, na osnovu sudske prakse ESLJP-a, mogu svrstati u četiri različite grupe: (i) navodi koji se kvalifikuju kao navodi „*četvrtog stepena*“; (ii) navodi kategorisani „*odsustvom očigledne ili evidentne povrede*“; (iii) navodi koji su „*nepotkrepljeni ili neobrazloženi*“; i na kraju, (iv) „*konfuzni i nejasni*“ navodi (idi, slučajeve ESLJP-a: [Kemmachev protiv Francuske](#), br. 17621/91, presuda od 24. novembar 1994. godine, stav 44, [Trofimchuk protiv Ukrajine](#), br. 4241/03, odluka od 31. maja 2005. godine, stav 55; [Mentzen protiv Letonije](#), zahtev br. 71074/01, [Baillard protiv Francuske](#), br. 6032/04, odluka od 25. septembra 2008. godine, i slučajeve Suda: [KIO4/21](#), podnositeljka zahteva: *Nexhmije Makolli*, rešenje o neprihvatljivosti od 13. aprila 2021. godine, stav 26; [KI107/21](#), podnosilac zahteva: *Ramiz Hoti*, rešenje o neprihvatljivosti od 21. oktobra 2021. godine, stav 53; dhe [KIO5/23](#), podnosilac zahteva: *Branislav Gajin*, rešenje o neprihvatljivosti od 17. januara 2024. godine, stav 51).
41. U konkretnom slučaju, u vezi sa njegovim navodom da su redovni sudovi, odbijajući njegov zahtev za preispitivanje krivičnog postupka, povredili član 4, Protokola br. 7 [Pravo da se ne bude dvaput suđen ili kažnjen u istoj stvari] EKLJP-a, Sud naglašava da se prema članu 4, Protokola br. 7 EKLJP-a (i) niko ne može goniti ili kazniti dva puta za isto krivično delo za koje je već bio pravosnažno oslobođen ili osuđen; osim ako se predmet (ii) ponovo otvori u skladu sa zakonom i krivičnim postupkom ako postoje dokazi o novim ili novootkrivenim činjenicama ili je u ranijem postupku došlo do bitne povrede (vidi, slučaj Suda: [KO114/23](#), [KO192/23](#), [KO227/23](#) i [KO229/23](#), spojeni slučajevi, podnosilac zahteva: *Vrhovni sud Kosova*, Ocena ustavnosti stava 2. člana 4, stava 4. člana 432. i stava 2. člana 438. Zakonika o krivičnom postupku Republike Kosovo br. 08/L-032, presuda od 15. maja 2024. godine, stav 149).
42. U tom kontekstu, gore navedeni član EKLJP-a ne utvrđuje obavezu redovnih sudova da dozvole preispitivanje okončanog krivičnog postupka, ali dozvoljava da se izuzetno, krivični postupak koji je okončan pravosnažnom odlukom može preispitivati ako se ispune određeni uslovi, između ostalog, u slučaju da postoje nove ili novootkrivene činjenice, što u slučaju podnosioca zahteva nije bio slučaj. To je zbog toga što, (i) podnosilac zahteva nije krivično gonjen niti mu je suđeno dva puta za isto delo; i (ii) prema redovnim sudovima, u slučaju podnosioca zahteva, nije bilo novih dokaza koji bi opravdali preispitivanje krivičnog postupka prema odredbama tačke 1.3 stava 1 člana 423. (Ponovno pokretanje krivičnog postupka obustavljenog pravosnažnom presudom) ZKP-a.
43. Stoga, navodi podnosioca zahteva o povredi člana 4 Protokola br. 7 EKLJP-a su „*nepotkrepljeni ili neobrazloženi*“ navodi i shodno tome, neprihvatljivi, kao očigledno neosnovani na ustavnim osnovama, kao što je propisano članom 48. Zakona i pravilom 34 (2) Poslovnika.

IZ TIH RAZLOGA

Ustavni sud, u skladu sa članom 113.7 Ustava, članovima 20. i 48. Zakona i u skladu sa pravilima 34 (2) i (3) (b) i 48 (1) (b) Poslovnika, dana 1. oktobra 2024. godine, jednoglasno:

ODLUČUJE

- I. DA PROGLASI zahtev neprihvatljivim;
- II. DA DOSTAVI ovo rešenje stranama;
- III. DA OBJAVI ovo rešenje u Službenom listu, u skladu sa stavom 4, člana 20. Zakona; i
- IV. Ovo rešenje stupa na snagu na dan objavljivanja u Službenom listu Republike Kosovo u skladu sa stavom 5, člana 20. Zakona.

Sudija izvestilac

Jeton Bytyqi

Predsednica Ustavnog suda

Gresa Caka-Nimani